

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ І ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Курсова робота з корейської мови

на тему:

ПОРІВНЯННЯ СИНТАКСИСУ КОРЕЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Студентки групи Кор24-21

факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми: Корейська мова і
література та переклад, західноєвропейська
мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06 Східні мови та
літератури (переклад включно), перша –
корейська

Гришко Марини Олександрівни

Науковий керівник:

Слудна Наталія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. СИНТАКСИС: РЕЧЕННЯ ЯК ЙОГО ОСНОВНА ОДИНИЦЯ	7
1.1. Речення та його ознаки.....	7
1.2. Актуальне членування речення.....	10
1.2.1. Інтонація.....	13
1.2.2. Порядок слів у реченні.....	13
1.3. Речення у корейській мові.....	15
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	16
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ І ПОРІВНЯННЯ РЕЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	18
2.1. Аналіз речення в корейській мові.....	18
2.1.1. Порядок слів у корейському реченні.....	18
2.1.2. Питання у корейському реченні.....	21
2.2. Порівняння корейського та українського речення.....	23
2.2.1. Тема і рема у корейському реченні.....	23
2.2.2. Інтонація	25
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	26
ВИСНОВКИ	28
АНОТАЦІЯ	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34

ВСТУП

Мова присутня у житті кожної людини. Вона не лише є найпотужнішим засобом спілкування, а й культурним та історичним надбанням кожного народу, його ідифікаційним кодом, за умови існування якого існує і культура цього народу. Мова є засобом духовного формування особистості. У ній зафіксовано історичний досвід попередніх поколінь, його духовні надбання. Вона допомагає краще зрозуміти людину в її минулому і сьогодні.

Джерелом пізнавальної діяльності людини завжди є мова. Вона також є засобом здійснення розуміння та інтерпретації дійсності. Мова є знаковою системою та має свою структуру. На сучасному етапі мова складається з трьох основних критеріїв: семантичного, морфологічного і синтаксичного. На синтаксичному рівні — розташована система механізмів мови, яка забезпечує творення мовленнєвих одиниць. У свідомості кожного мовця зберігається невелика кількість абстрактних моделей, за якими будується необмежена кількість конкретних мовленнєвих утворень — інтонаційно оформлених висловлень.

Актуальність теми. У роботі дослідження проведене саме на синтаксичному рівні мови. Адже цей рівень відповідає за комунікацію, допомагає співрозмовникам порозумітися. Вивчення синтаксису є важливою складовою ефективної мовної комунікації. У граматиці, як у вченні про граматичну будову мови, синтаксис займає провідне становище, а так як одним із предметів дослідження синтаксису є речення, неможливо проігнорувати, як теоретичну, так і практичну користь цього дослідження. Щодня перебуваючи у соціумі, люди спілкуються один з одним, пов'язують слова у словосполучення, а їх у речення, що, безперечно, є єдиним способом формування та вираження думки.

У дослідженні мову розглянуто у світлі комунікативного аспекту. У цьому аспекті мова описується як засіб спілкування та комунікації між людьми. Цей аспект мови визначається не тільки граматикою та лексикою, але й суспільними нормами та культурним контекстом, який впливає на сприйняття та інтерпретацію мовлення.

Комунікативний аспект мови включає в себе такі елементи, як інтонація, жести, міміка та інші невербальні засоби комунікації, які доповнюють та посилюють зміст мовлення. Крім того, важливим елементом комунікативного аспекту мови є здатність виражати думки та ідеї чітко та зрозуміло, що допомагає досягти мети комунікації та побудувати ефективне спілкування. Успішна комунікація передбачає взаєморозуміння між співрозмовниками. Тому, для досягнення цієї мети, важливо не тільки правильно формулювати думки та ідеї, але й звертати увагу на контекст, сприйняття та реакцію іншої сторони, адаптувати мовлення до конкретної ситуації та співрозмовника.

Об'єкт дослідження – речення як складова синтаксису.

Предметом дослідження виступає порівняння корейського речення з українським.

Матеріалом дослідження є тридцять корейських речень, проаналізованих для дослідження спільних й відмінних рис будови речення корейської й української мов, та який вплив ці відмінності мають у комунікативному аспекті, а також п'ять речень, на яких показано особливості актуального членування речень у корейській мові

Методи дослідження. У цій роботі було використано індуктивний метод дослідження. Також використаний описовий метод – даний точний і повний опис речення, як складової синтаксису. Зіставний метод – порівняно структуру українського та корейського речення, описано спільні та відмінні риси.

Мета і завдання.

Мета полягає у роботі з синтаксичним рівнем корейської мови а саме з реченням, його структурою, правилами будови, з його функціями зокрема в комунікативного аспекті, а також порівняння з реченням, в українській мові.

У зв'язку з цією метою постають такі **завдання**:

- 1) Визначити, що таке речення і яке його місце в синтаксисі.
- 2) Проаналізувати чим відрізняється актуальне членування речення корейської мови від української і як це впливає на порозуміння між носіями цих мов.

- 3) Порівняти порядок слів у корейському та українському реченні. Знайти спільні та відмінні риси, проаналізувати чи впливають вони на переклад і як наслідок на зміну сенсу речення.
- 4) Визначити як інтонаційне оформлення впливає розуміння речення. Порівняти характерну інтонацію цих двох мов.

У першому розділі буде розглянуто речення як основну одиницю синтаксису. Описано декілька визначень речення задля об'ємного розуміння терміну. Встановлено основні ознаки та функції речення, детально розглянуто комунікативну функцію та пов'язане з нею актуальне членування речення, у цьому розділі розкрито завдання 1). У реченні мовець виражає свої думки, почуття і волевиявлення. Основна функція речення – повідомлення інформації, тобто комунікативна функція. Комунікативні особливості речення виявляються в тексті. А сам комунікативний аспект тісно пов'язаний з актуальним членуванням речень, це було розглянуто у другому підрозділі. Третій підрозділ першого розділу, висвітлює поняття речення у корейській мові, його особливості, типи та правила побудови. Також буде коротко описано правила інтонаційного оформлення, цей розділ частково вирішує завдання 4).

У другому розділі більш детально, на прикладах буде порівняно будову корейського речення з будовою українського, цей розділ відповідає за завдання 3). У ньому буде досліджена саме структура корейського речення на прикладах стверджувальних, заперечувальних та питальних речень. Другий підрозділ відповідає за вирішення завдання 2). У цьому розділі увага буде приділена розташуванню теми і реми в реченні, буде описано їх значення та досліджено яким чином їх розташування впливає на розуміння речення у порівнянні корейської та української мов. Актуальне членування речення - це процес поділу речення на логічні складові, які відображають структуру та зміст мовлення. Це важливо для того, щоб донести свої думки та ідеї до співрозмовника чітко та зрозуміло. За допомогою актуального членування речення вдається уникати двозначності та непорозумінь, які можуть виникнути, якщо речення буде записане у вигляді недостатньо структурованого блоку тексту. Це дозволяє

зберегти логічну послідовність думок, підкреслити головну думку речення та забезпечити легке сприйняття інформації співрозмовником.

Крім того, актуальне членування речення допомагає уникнути повторів та забезпечити більш ефективне використання мови, дозволяє відокремлювати головну думку від підрядних і побічних думок, що допомагає дотримуватися лаконічності та точності мовлення.

Синтаксичний рівень мови відповідає за встановлення структурних зв'язки між словами, таких як підмет-присудок, підрядні та сурядні речення, а також порядок слів у реченні. Саме на цьому рівні вирішується, як слова повинні бути розташовані в реченні, щоб передати точне значення. Цей рівень мови також допомагає зрозуміти логіку та зв'язки між ідеями, висловленими в реченні. З його допомогою можливим стає утворення складних речень, які можуть містити різні типи залежності між словами.

Синтаксичний рівень є дуже важливим у комунікативному аспекті. Правильне використання синтаксичних правил допомагає підвищити якість мовлення, зробити його більш точним та зрозумілим для оточуючих. Дуже важливим є те, що невірне розташування слів може призвести до зміни змісту речення та спотворити його сенс. Тому дослідження корейського синтаксису є невід'ємною складовою вивчення корейської мови.

РОЗДІЛ. 1 СИНТАКСИС: РЕЧЕННЯ ЯК ЙОГО ОСНОВНА ОДИНИЦЯ

Синтаксис – розділ граматики, який вивчає способи поєднання слів у словосполучення й речення, а також поєднання простих речень у складні; вивчає типи, будову словосполучень і речень, їх значення, функції та умови вживання. Вихідною одиницею синтаксису є слово, словоформа, з яких будуються словосполучення і речення. Словосполучення утворюється поєднанням двох чи більше слів засобами підрядного зв'язку і як одиниця комунікативного типу функціонує лише в реченні. Тільки за допомогою речення безпосередньо здійснюється спілкування людей. Мова служить засобом формування, вираження й повідомлення думки. І ці її властивості виражаються в реченні, яке і є основною одиницею синтаксису. (Ганич, Олійник, 1985, ст. 254)

1.1. Речення та його ознаки

Центральним поняттям синтаксису є речення, і як зазначив Кочерган (2001) “у мовознавстві існує до тисячі визначень речення”(с.314). Розглянемо деякі з них, задля того, щоб краще зрозуміти природу і чіткіше окреслити функції речення.

Карпенко (2003) описує речення як мінімальну комунікативну одиницю, для якої характерні інтонаційна оформленість, організованість на основі структурної схеми, система синтаксичних категорій (с.307).

Звернувшись до Словника лінгвістичних термінів(1985) бачимо, що речення – основна одиниця мовного спілкування, яка являє собою інтонаційно оформлене смислове і граматичне ціле, що формує і виражає окрему, відносно закінчену думку й відношення її змісту до дійсності. Речення співвідносне з логічним судженням, але не тотожні з ним: кожне судження виражається в формі речення, однак не кожне речення виражає судження. Речення, що виражають питання або спонукання, співвідносні не з двочленним судженням, а з іншими формами мислення. Речення як одиниця мовного спілкування служить також для вираження емоцій і волевиявлень людини.

Граматичну основу речення становлять предикативність, що включає в себе категорії часу і модальності, та інтонація повідомлення. За функцією, за метою висловлення речення поділяються на розповідні, питальні й спонукальні. Речення кожного з цих трьох типів можуть бути окличними, якщо зміст речення супроводжується вираженням емоцій мовця, що виявляється в особливій окличній інтонації. За характером відношення змісту речення до дійсності речення поділяються на стверджувальні й заперечні. За структурою речення можуть бути простими і складними. Прості речення за структурою поділяються на двоскладні й односкладні, а складні речення залежно від характеру смислових і граматичних зв'язків між їх складовими частинами і способів їх вираження – на складносурядні, складнопідрядні і складні безсполучникові речення. Прості речення і співвідносні з ними частини складного речення можуть бути поширеними і непоширеними, повними чи неповними. (с. 235-236)

Демченко, Волкова та Чала у своїй роботі стверджують, що речення – це інтонаційно й граматично оформлена за законами конкретної мови найменша комунікативна одиниця, що служить головним засобом формування, вираження думки, вольових почуттів і емоцій. Усе це відтворюється за законами конкретної національної мови. (2020, с.21)

Ми спілкуємося за допомогою речень. Тож нескладно дійти висновку, що їх основна функція – комунікативна. Крім комунікативності, є ще декілька основних ознак речення, як от:

- предикативність – співвіднесення висловлювання з об'єктивною дійсністю, що передається синтаксичними категоріями модальності, синтаксичного часу й синтаксичної особи.
- граматична організованість – між словами у реченні існують певні види синтаксичного зв'язку: предикативний (між підметом і присудком), підрядний (між іншими членами речення), сурядний (між однорідними членами речення або між частинами складносурядного речення), напівпредикативний (між прикметниковими,

дієприкметниковими або дієприслівниковими зворотами та словами, до яких вони належать);

- інтонаційна оформленість – кожному реченню притаманий свій інтонаційний малюнок і відділення від інших розділовою паузою;

- смислова завершеність – будь-яке речення передає відносно завершену думку.

А зараз поговоримо про підмет і присудок – предикативний центр, у простому реченні він лише один, а у складному їх може бути декілька. Підмет позначає суб'єкт, що виконує дію, а присудок – дію, яку виконує суб'єкт. Традиційна мовознавча наука не зараховує підмет і присудок до словосполучень, оскільки з-поміж них неможливо виділити головний і залежний компоненти, як у підрядному словосполученні. (Мариненко, 2021)

Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів (2001) дає такі визначення:

Підмет — граматично незалежний член двоскладного речення, що означає предмет, про який говориться в реченні. П. відповідає на питання називного відмінка (хто? що?). Наприклад: Люблю я слухати у полі пісні дівочі на зорі (В. Сосюра); І знову старими дубами столітня діброва шумить (Я. Шпорта).

За способом вираження підмети поділяються на прості й складені.

Простий найчастіше виражається іменником або займенником у називному відмінку, а також іншими частинами мови, вжитими у значенні іменника. Наприклад: Стояла я і слухала весну (Леся Українка) — займенником; Семеро одного не ждуть— числівником; Минуле свого краю завжди хвилює — субстантивованим дієприкметником; Ку-ку-ку-ку тобі віщує долю— вигуком; Життя прожити — не поле перейти — неозначеною формою дієслова. Складений підмет виражається словосполученнями, вжитими у значенні іменника в називному відмінку, а також цілим реченням. Наприклад: Ой, три шляхи широкії докупи зійшлися (Т. Шевченко);

Присудок, предикат — головний член двоскладного речення, що означає дію, стан або ознаку підмета і граматично підпорядковується йому. Присудок відповідає

на питання що підмет робить? що з ним робиться? який він є? хто він чи що він є? Наприклад: Синіє сніг і стеляться розмови, мов ніжні тіні ясних вечорів (П. Филипович); Такий близький ти, краю мій, і безнадійно так далекий (В. Стус).

За граматичною будовою розрізняють прості і складені присудки.

- Простий дієслівний виражається однією дієслівною формою у теперішньому, минулому або майбутньому часі, у будь-якій особі, а також у дійсному, наказовому та умовному способах. Наприклад: Буду я навчатись мови золотої у трави-веснянки, у гори крутої (А. Малишко).
- Складений дієслівний П. утворюється з двох дієслів: неозначеної форми і змінюваного допоміжного дієслова. Наприклад: Я не можу мовчати (В. Симоненко);
- Складений іменний П. — це такий П., до складу якого входять іменна частина та дієслово-зв'язка. Наприклад: Поезія — це завжди неповторність, якийсь безсмертний дотик до душі (Л. Костенко). (с. 125, 141)

Оскільки речення є основною синтаксичною одиницею, то особливості синтаксичної парадигматики найпоказовіше виявляються на матеріалі цієї синтаксичної одиниці-конструкції. В опрацюванні теорії парадигми речення необхідно з'ясувати два питання: 1) які різновиди речень та інших синтаксичних одиниць входять до однієї синтаксичної парадигми? і 2) які відношення між синтаксичними одиницями одного парадигматичного ряду?

1.2. Актуальне членування речення

Навіть не знаючи того, що українська мова є флективною мовою синтетичного типу, а корейська належить до аглютинативних мов, людина, яка хоча б раз почує, як звучить корейська мова, без сумніву помітить різючу відмінність від української. Що саме впливає на це та викликає відчуття чогось невідомого і непритаманного нашій мові?

Саме на синтаксичному рівні відбувається побудова і зберігання невеликої кількості абстрактних моделей, за якими можна побудувати необмежену кількість конкретних мовленнєвих утворень. Тож коли ми чуємо іноземну мову, у нашому випадку корейську, перше на що звертаємо увагу – інтонаційне оформлення. Адже речення “служить головним засобом формування, вираження думки, вольових почуттів і емоцій”. (Демченко, Волкова & Чала, 2020, с.21)

Самі по собі члени речення не мають здатності впливати на комунікації, з комунікативним аспектом речення тісний зв'язок має актуальне членування речень.

Актуальне членування речення — поділ речення на дві частини: предмет повідомлення (тема) і те, що повідомляється про предмет (рема). Комунікативно вагомою є рема, яка повідомляє нове, наголошує на ньому. Предмет повідомлення, або тему, називають ще психологічним підметом, а рему — психологічним присудком. Актуальне членування речення залежить від порядку слів та інтонації, наприклад, речення “Ледачим краю рідного немає”(Леся Українка) членується на тему Ледачим і рему краю рідного немає. Це — прямий порядок слів у реченні. Зміна порядку слів і винесення реми на перше місце пов'язані з інверсією, зміною стилістичного забарвлення повідомлення. Порівняємо: Немає краю рідного ледачим; Краю рідного ледачим немає. Без актуального членування речення не може бути повною характеристика речення як комунікативної одиниці.(Єрмоленко, Бибики & Тодор, 2001, с.12)

З урахуванням специфіки ситуації речення здатне набувати різного комунікативного значення. А ці два елементи (тема і рема) можна легко побачити в питально-розповідних формах діалогу. Наприклад: – Де ти зараз проживаєш? – У Києві. Співрозмовнику невідоме місце проживання, тобто тим новим шматком інформації, за що відповідає рема є “у Києві”. Рема відображає реакцію мовця, який відповідає на мовлення запитувача. І ця нова інформація становить логічну основу для подальшого розгортання думки: Як довго там живеш? Чи подобається тобі?

Речення, що розглядається в динамічному аспекті щодо його комунікативної функції, називається висловленням. Основною одиницею комунікативного аспекту є комунікатема. Її виявами виступають тема, рема.

Тему можна охарактеризувати такими ознаками:

- 1) вихідним пункт висловлення;
- 2) актуально менш значуща, ніж рема;
- 3) частина речення, яка, зазвичай, відома і зумовлена попереднім контекстом.

Для реми ж притаманні наступні ознаки:

- 1) містить те, що повідомляється про тему;
- 2) актуально більш значуща, ніж тема;
- 3) носій комунікативного центру висловлення;
- 4) виступає носієм “нового”. (Дудик, Прокопчук, 2010; Загнітко, Миронова 2013)

Кочерган (2001) пише, що актуальне членування речення служить одним із засобів зв'язку речень у тексті. Існує два основних типи співвідношення тем у сусідніх реченнях:

- 1) послідовний (темою наступного речення є рема попереднього): В аудиторію ввійшов декан. Він сказав, що в суботу відбудеться конкурс читців. Читці повинні підготувати на конкурс три твори — вірш, байку, прозовий уривок. Твори мають бути високохудожніми й актуальними;
- 2) паралельний (одна й та сама тема повторюється в декількох реченнях): Квіти цвіли всюди. Вони вишивали дивні візерунки на схилах Кримських гір. Вони п'янили своїм густим ароматом на приморських бульварах. Вони чарували своїми різнобарвними кольорами в парках і скверах (с.318).

Вихованець(1993) підкреслює, що не кожне речення членується на тему і рему. Трапляються речення, всі компоненти якого стосуються реми. Це переважно речення

із значенням буття, констатації факту: Настала осінь; Почалися осінні дощі; Іде дощ. Такі висловлення називають нерозчленованими. Проте подібні конструкції за відповідної інтонації та порядку слів можуть бути трансформовані у членовані речення: Осінь / настала; Осінні дощі / почалися(с.149).

Авторство вчення про актуальне членування речення належить чеському мовознавцю Вілему Матезіусу (1892—1945). Актуальне членування передбачає входження речення в ширший контекст, адже речення набуває конкретного членування залежно від інших речень, які його оточують і пов'язані з ним спільним змістом (Карпенко, 2006).

1.2.1. Інтонація. Інтонація або розташування фразового наголосу є одним із засобів вираження актуального членування речення. В українській мові за звичайного темпу мовлення фразовий наголос знаходитиметься на останній словоформі .

Загалом інтонація виконує такі функції: розрізняє комунікативні типи висловлювання (розповідь, запитання, спонукання), частини висловлювання за їх смисловою важливістю, оформлює висловлювання в єдине ціле, одночасно розчленовуючи його на ритмічні групи; виражає конкретні емоції; розкриває підтекст висловлювання; характеризує мовця і ситуацію спілкування.(Кочерган, 2001, с. 131)

Що ж таке фразовий наголос?

Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів (2001) дає наступне визначення: Фразовий наголос — виділення у вимові важливої змістової та логічної частини речення. Наприклад: Треба вміти/ працювати і відпочивати. Треба вміти працювати / і відпочивати(с.101).

1.2.2. Порядок слів. Ще один засіб вираження актуального членування речення — порядок слів. В українській мові слова розміщуються у певному традиційному порядку, а саме: підмет-присудок- додаток (S-V-O). Проте якщо порівнювати із корейською мовою, то порядок слів в українській відносно вільний.

В українській мові, як правило, існує два основні різновиди порядку слів: прямий і непрямий(інверсійний).

Прямий порядок слів може проявлятися як:

1) морфологічний: іменники уживаються перед дієсловами, прикметники, слова прикметникової форми — перед іменниками, прислівники способу дії — перед дієсловами, а місця — після них та ін.: Легенько хвиля ледве помітно зносить човен убік (О. Довженко); Місяць поволі скочувався у лісову гущавину (І. Нечуй-Левицький);

2) синтаксичний: присудок стоїть після підмета, означення — перед підметом чи головним членом у реченнях односкладних номінативних, перед додатком чи обставиною; додаток і обставина після присудка або після дієслівного головного члена односкладного речення та ін.

Зміна логічного наголосу в реченнях із прямим порядком слів спричиняє утворення на тих самих членах речення різних (певною мірою) стилістичних варіантів таких речень, наприклад: Студент розв'язав задачу — синтаксичне ядро цього речення утворене підметом і присудком; поширюється воно прямим додатком задачу. Проте залежно від того, що саме цікавить співрозмовника (суб'єкт дії, об'єкт чи сама дія), за допомогою неоднакового інтонування одного із членів цього речення, навіть не змінюючи порядку слів у ньому, можна досягти мети висловлювання: Студент розв'язав задачу (саме він, а не хтось інший); Студент розв'язав задачу (розв'язав, а не вчинив іншу дію); Студент розв'язав задачу (розв'язав саме задачу, а не рівняння, приклад чи щось інше)

Непрямий порядок слів — це зміна узвичаєного розміщення слів у реченні з метою надання йому певної значеннєвості. Такий порядок слів впливає на зміст речення. У словосполученнях із кількісним числівником у препозиції до означуваного слова міститься вказівка на чітко окреслений період або точно визначену кількість осіб, тимчасом як перенесення числівника в постпозицію змінює значення вислову на приблизне: П'ять років минуло з того часу, пор.: Років п'ять минуло з того часу;

Двадцять студентів не з'явилися на лекцію, пор.: Студентів двадцять не з'явилися на лекцію. Зміна порядку слів у реченні найчастіше використовується у художньому мовленні — як стилістичний засіб увиразнення слова чи групи слів: З тихим плескотом на берег рине хвилечка перлиста; Править хтось малим човенцем, — в'ється стежечка злотиста (Леся Українка). (Дудик, Прокопчук, 2010).

1.3. Речення у корейській мові

Найбільш важливою частиною корейського речення є присудок. Важливо звернути увагу на те, що дієслова у корейській мові поділяються на дві категорії: дієслова руху, що відповідають дієсловам в українській мові і дієслова стану — прикметники.

У корейській мові речення, за умовою якщо воно не є вигук, чи однослівною відповіддю на запитання, вважається закінченим за наявності всього лиш одного присудка: 간다(він іде, я іду, ми йдемо); 밝다(світло). Відсутність підмета не впливає на довершеність речення. Навіть більше того, такі поняття як "він, вона, воно" у корейській мові, як правило, зовсім не виражаються граматично.

Якщо підмет все ж виражений, то займає перше місце у реченні та сприймається як обмеження. Якщо з контексту зрозуміло про кого чи про що йде мова, підмет не використовується (Ramstedt, 1939).

Типові речення складаються за шаблоном підмет-додаток-присудок (S-O-V). Перша половина корейського речення показує підмет і додаток, а друга — розповідає, що відбувається між ними. Як вже зазначалося, частими є випадки, коли підмет опускається. Та ще такі варіанти схеми речення як: SV і SA. Підмет + присудок; підмет + прикметник, який його описує.

Також варто зазначити, що існують певні показники, що допомагають нам визначити підмети і додатки в реченні. А саме: *이/가* для підмета і *을/를* для додатка(FluentU, 2023).

Щодо фазового наголосу, то сила і тон різних слів логічно розподіляються залежно від важливості слів у реченні. Більш важливі слова більш акцентовані і навпаки. Загалом інтонація спадає на кінець речення. Це стосується тих питальних речень, що мають питальну частину в кінці. Якщо ж речення не має такої частини, то на кінці фрази голос різко підвищується при тому, що остання голосна, як правило має помітно високий тон. Ця питальна інтонація дає змогу диференціювати використання дієприслівників у минулому часі, бо вони мають три різних значення: стверджувальне, питальне і наказове. Різноманітна інтонація, звісно, не може бути передана транскрипцією, але чітко відчутна під час мовлення.

Безумовно, як і в інших мовах, у корейській мові фазовий наголос залежить від сенсу всього речення в цілому. Так, інтонація розповідного речення буде відрізнятися від наказовий речень або прохань (Ramstedt, 1939).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

У першому розділі було детально розглянуто речення, як предмет вивчення синтаксису. Описано декілька визначень речення задля об'ємного розуміння терміну. Визначено, що речення є синтаксичною одиницею-конструкцією, мовним знаком, що позначає ситуацію чи декілька взаємопов'язаних ситуацій. У реченні мовець виражає свої думки, почуття і волевиявлення. Багато лінгвістів вважає основними ознаками речення предикативність, граматичну організованість, інтонаційну оформленість та смислову завершеність.

Основна функція речення – повідомлення інформації, тобто комунікативна функція. Комунікативні особливості речення виявляються в тексті. А сам комунікативний аспект тісно пов'язаний з актуальним членуванням речень. Засобами актуального членування речень є тема – вихідна інформація і рема – нова, раніше

невідома інформація. Отже, речення не можуть бути без реми, так як вона становить його комунікативний центр. Також були описані такі засоби актуального членування речень, як інтонація та порядок слів у реченні.

У третьому підрозділі було розглянуто структуру корейського речення. Порядок слів притаманний корейській мові та місце фразового наголосу. Було описано такі особливості як можлива відсутність підмета у реченні і чіткий порядок слів (S-O-V).

Так як саме на синтаксичному рівні відбувається побудова мовленнєвих конструкцій, за допомогою яких ми комунікуємо, вивчення і детальний розгляд і порівняння актуального членування речень в українській та корейській мовах необхідне для кращого розуміння носіїв та здійснення комунікації на високому рівні.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ І ПОРІВНЯННЯ РЕЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Аналіз речення в корейській мові

Кучеренко (2003) зазначає, що основними рисами корейської граматики є:

- Основний порядок слів – підмет, додаток і присудок (всі інші частини речення мають довільний порядок);
- Модифікатор завжди стоїть перед словом, до якого відноситься;
- Відсутні правила щодо положення питальних слів у реченні;
- Порядок слів у питальному і розповідному реченнях збігається;
- Непоодинокі випадки опущення підмета, додатка та інших членів речення.

Розглянемо, яким чином ці риси виражаються у реченнях. Як відомо, у корейській мові є декілька видів закінчень у реченні, що відповідають різним стилям мовлення, таким як формальний, неофіційно-діловий тощо. Це дослідження не має на меті розгляд різних стилей ввічливості мовлення, а тому всі нижче подані приклади представлені в неофіційно-діловому стилі, що передбачає закінчення -아/어요.

2.1.1. Порядок слів у корейському реченні. Так, основний порядок слів у корейському реченні має схему підмет-додаток-присудок (S-O-V). Проте дуже часто можна зустріти ще декілька типових шаблонів, отож розглянемо їх на прикладах:

- 1) Підмет + присудок виражений іменником з закінченням -이다: 저는 학생이에요 – я учень.
  - 2) Підмет + присудок виражений прикметником: 바다는 아름다워요 – море гарне.
- Подібні присудки у корейській мові теж вважаються дієсловами, як було

зазначено у третьому підрозділі теоретичної частини: у корейській мові дієслова поділяються на дієслова руху і стану.

이 빵이 너무 맛있어요. – *цей хліб дуже смачний*. 맛있다 дієслово стану українською перекладається як прикметник *смачний*.

아이가 수영해요. – *дитина плаває*. Дієслово руху 수영하다 українською перекладається як дієслово *плаває*.

3) Підмет + присудок виражений неперехідним дієсловом: 비행기가 날아요 - *літак летить*.

4) Підмет + присудок виражений перехідним дієсловом: 대학생이 편지를 써요— *студент пише листа*.

Оскільки основною частиною речення є дієслово, це перше, що ми повинні зробити, аби зрозуміти речення – послухати та знайти дієслово, проаналізувати, яка граMATика використовується з ним, визначити – це минулий, теперішній або майбутній час, запитання, наказ чи твердження? Далі визначається (суб'єкт і об'єкт) підмет, додаток та інші другорядні члени речення.

엄마가 사과를 사요 – *мати купує яблука*.

Якщо дослівно розглядати цей приклад згідно зі шаблоном S-O-V, то переклад буде *мати яблука купує*.

Теж саме в інших часових формах:

엄마가 사과를 샀어요 – (*мати яблука купила*)*мати купила яблука*.

엄마가 사과를 살 거예요 – (*мати яблука буде купувати*) *мати купить яблука*.

Такі особливості структури корейського речення мають вплив не лише в теорії, а й на практиці. Так, кожен перекладач-синхроніст напевне добре знає, що адекватний синхронний переклад з корейської на українську просто неможливий саме через порядок слів, який цілковито відрізняється від порядку притаманному нашій мові. Адже те саме дієслово, хоча й стоїть зазвичай у передній частині речення, аби співрозмовнику відразу було зрозуміло, про що йде мова, теоретично може стояти

будь-де, бо порядок слів в українській мові є вільним, як вже було зазначено в першому розділі роботи. Тим часом в корейській мові дієслово завжди ставиться останнім, а це повністю позбавляє можливості на адекватний синхронний переклад. Звісно, деякі короткі речення можна перекласти, але зазвичай людина виражає думки більш складними та довгими реченнями.

Розглянемо на прикладах, як відрізняється порядок слів у корейських та українських реченнях.

얼른 장마가 끝났으면 좋겠어요. – *було б добре, якби сезон дощів скоріше закінчився.*

Корейською це речення побудоване так: *скоріше сезон дощів якби закінчився було б добре.* Бачимо, що граматики за допомогою якої виражений основний сенс речення, поєднана з дієсловом і стоїть у кінці. А тому не можливо перекласти правильно речення не дослухавши його до кінця. Проаналізуємо ще декілька прикладів:

제가 배운 외국어는 영어뿐이에요. – *англійська це єдина іноземна мова, яку я вивчаю.*

Оригінал: *яку я вивчаю іноземна мова англійська це єдина.*

너무 비싸서 살 생각도 못 하겠어요. – *не думаю, що зможу купити цю річ – дуже дорого.*

Оригінал: *дуже дорого, не думаю, що зможу купити цю річ.*

저는 아유미 씨에게 책을 빌리 달라고 했어요. – *я попросив Аюмі позичити книгу.*

Оригінал: *я Аюмі позичити книгу попросив.*

배우기는 했지만 지근 기억이 안 해요. – *хоча я й вчив це, та зараз не пам'ятаю.*

Оригінал: *вчив хоча й, зараз не пам'ятаю.*

아버지가 화를 나는 걸 보니까 아들이 다시 잔소리를 했다 봐요. – *судячи з того, що батько сердиться, здається син знову ниє.*

Оригінал: *батько сердиться, судячи з того син знову ниє здається.*

언니가 고향에 아직 안 도착했걸요. – *мені здається, що сестра ще не прибула на батьківщину.*

Оригінал: *сестра на батьківщину ще не прибула мені здається*. Створимо декілька варіантів цього речення:

언니가 고향에 아직 안 도착했어요. – *сестра ще не прибула на батьківщину*. Порядок слів оригіналу: *сестра на батьківщину ще не прибула*.

언니가 곧 고향에 도착할 거예요– *сестра скоро прибуде на батьківщину*. Порядок слів оригіналу: *сестра скоро на батьківщину прибуде*.

언니가 고향에 아직 안 도착했잖아요. – *ну ти ж знаєш, сестра ще не прибула на батьківщину*. Порядок слів оригіналу: *сестра на батьківщину ще не прибула, ти ж знаєш*.

На цьому прикладі гарно видно як граматики, пов'язана з дієсловом змінює сенс усього речення.

2.1.2. Питання у корейському реченні. Візьмемо вище подане речення 언니가 고향에 아직 안 도착했어요 та утворимо з нього питання: 언니가 고향에 아직 안 도착했어요? – *сестра ще не прибула на батьківщину?* Спостерігаємо наступне: нічого не змінилося. Тобто, бачимо ще одну рису корейського речення – порядок слів у питальному і розповідному реченнях збігається. Іншими словами зі стверджувального речення можна утворити питальне лише за допомогою інтонації.

Усім відома слово-відповідь, коли хтось кудись прийшов замість “привіт” зазвичай кажуть: 왔어요? – 네, 왔어요. – прийшов? – так, прийшов.

지수씨는 남자친구 있어요. – *у Джису є хлопець*.

지수씨는 남자친구 있어요? – *у Джису є хлопець?* Знову бачимо, що питальне речення утворилося лише за рахунок питальної інтонації.

Проте, існує ще один шлях побудови питального речення – використання питальних слів, таких як:

- Кто - 누구 그 분이 누구예요? (Basic Questions In Korean) – *хто ця людина?*

- **Що** - 뭐 뭐 먹고 싶어요? – *що хочеш з'їсти?*
- **Коли** - 언제 언제 만날 거예요? – *коли ми зустрінємось?*
- **Де** - 어디 어디 가고 싶어요? (NAVER dictionary) – *куди ти хочеш піти?*
- **Чому** - 왜 왜 어제 안 왔어요? – *чому ти не прийшов учора?*

Окрім цих також існують:

- **Як** -어떻게 한국어를 어떻게 배웠어요? (Basic Questions In Korean) – *як Ви вивчили корейську?*
- **Скільки-몇** 몇 살이에요? – *скільки тобі років?*
- **Який** корейською-어느 어느 나라 사람이에요? (Yonsei Korean Institute, 2010) – *з якої Ви країни?*
- **Який вид** -어떤 민수가 어떤 사람이에요?– *Мінсу, яка він людина?*
- **Що (вид)**-무슨 무슨 음악 들어요? – *яку музику Ви слухаєте?*
- **Скільки/багато/довго**-얼마나 여기에 계신 지 얼마나 되셨어요? – *як довго Ви пробули тут?*
- **Скільки-얼마** 두부 얼마예요? (90daykorean) – *скільки коштує тофу?*

Ще одна риса притаманна корейській граматиці – відсутність правил щодо положення питальних слів у реченні.

뭐 먹고 싶어요? – *що хочеш з'їсти?*; 저 소음 뭐예요? – *що це за звук?* ; 뭐하세요? – *що Ви робите?* Питальне слово 뭐, як бачимо стоїть як на початку, так і в кінці речення.

그것이 무슨 소리에요? – *що це за звук?* 무슨 말이에요? – *що ти маєш на увазі?*

누구 만났어요? – *кого ти зустрів?* 오늘 누구 생일이에요? – *у кого сьогодні день народження?* Теж саме зі словами 무슨 і 누구.

2.2. Порівняння корейського та українського речення

2.2.1. Тема і рема у корейському реченні. У першому розділі було розглянуто тему актуального членування речень, пригадуємо, що за Вихованцем (1993) реченню, як висловленню в комунікативному аспекті, притаманне актуальне членування, тобто смислове членування, пов'язане з відповідним контекстом або ситуацією. Тож зараз на прикладах корейських речень та відповідного українського перекладу до них прослідкуємо процес поділу речень на тему і рему та дослідимо інші засоби вираження актуального членування речень.

Візьмемо речення 재미있는 발음이 한국어를 관심 있는 이유예요.(NAVER dictionary). – “Незвичайна вимова це головна причина моєї зацікавленості корейською мовою”. Розділимо це речення на рему (재미있는 발음이/незвичайна вимова) і тему (한국어를 관심 있는 이유예요/головна причина моєї зацікавленості корейською мовою). Це прямий порядок слів. Так як в українській мові часто зустрічається інверсія, в основному з метою додати емоційних фарб у речення, то дуже вірогідно, що наступний варіант буде звучати більш милозвучно для носіїв української мови: “Головна причина моєї зацікавленості корейською мовою – незвичайна вимова”.

연꽃은 더러운 물에서 자라지만 좋은 향기를 가진 예쁜 꽃을 피우기 때문에 깨끗함과 겸 손함을 상징해요. (Yonsei Korean Institute, 2010, с.87) – *квіти лотоса ростуть у брудній воді, але є символом чистоти та скромності через свою красу та приємний аромат.* Розділимо оригінал на тему(연꽃은 더러운 물에서 자라지만) і рему (자라지만 좋은 향기를 가진 예쁜 꽃을 피우기 때문에 깨끗함과 겸 손함을 상징해요). Переклад також, тема (*квіти лотоса ростуть у брудній воді*) і рема (*є символом чистоти та скромності через свою красу та приємний аромат*). Як бачимо можливий і такий варіант, коли порядок у якому розташовані тема і рема збігається. Проте варто зазначити, що при деяких невеликих змінах український варіант речення можна змінити: *квіти лотоса є символом чистоти та скромності через свою красу та приємний аромат, хоча вони ростуть у брудній воді.*

Для наступних прикладів візьмемо висловлення з відомої кіно-картини “도깨비”, практична користь аналізу таких прикладів полягає, в його застосуванні при перекладі фільмів та створенні субтитрів.

“인간의 생사에 관여하지 않는게 내 원칙이라” – *мій принцип полягає в тому, щоб не втручатися в життя і смерть людини*. Звернемо увагу на те, як розміщені тема і рема в оригіналі речення і порівняємо з українським перекладом. Тема (내 원칙이라), рема (인간의 생사에 관여하지 않는게). В перекладі: тема (*мій принцип полягає в тому*), рема (*щоб не втручатися в життя і смерть людини*). Бачимо, що в корейському речення спочатку йде рема потім тема, проте наслідування такого ж порядку в перекладі не буде мати ніякого сенсу: *у тому щоб не втручатися в життя і смерть людини полягає мій принцип*. Через нехарактерний нашій українській мові порядок слів, такий переклад буде важко зрозумілий для україномовної аудиторії. Тож враховуючи культурні особливості та звичний українцям порядок слів, маємо перекласти так: “Мій принцип полягає в тому, щоб не втручатися в життя і смерть людини”.

Наступний приклад: “너의 삶은 너의 선택만이 정답이다” – *правильна відповідь у тому, що твоє життя це лише твій вибір*. Оригінал складається спочатку з реми (너의 삶은 너의 선택만이), а потім з теми (정답이다). Переклад – з теми (*правильна відповідь*), а потім з реми (*у тому, що твоє життя це лише твій вибір*). Знову спостерігаємо, якщо переставити тему і рему місцями, так як в оригіналі, речення буде складним для розуміння: “У тому, що твоє життя це лише твій вибір є правильна відповідь”.

“전에 저한테 덤으로 살다고 하신거요” – *раніше ходили чутки, що я живу в борг*. (저한테 덤으로 살)- рема, (전에 살다고 하신거요) – тема. В українському перекладі на першому місці тема (*раніше ходили чутки*), потім рема (*що я живу в борг*). Інший варіант перекладу не можна визнати коректним. Так, рема є комунікативним ядром речення, з цього бачимо, що місце знаходження реми у ньому є дуже важливим і має прямий вплив на розуміння сенсу висловлення.

2.2.2.Інтонація. Дотримання правильної інтонації в реченні забезпечує більш натуральне звучання під час розмови і як наслідок більше можливостей донести свою

думку, а також точніше розуміння співбесідника, адже носії тієї чи іншої мови зазвичай дотримуються схожої інтонації в певних виразах чи типах конструкцій.

Корейська мова по своїй природі, будові та звучанню кардинально відрізняється від української, і інтонація не є винятком. Порівняно з українською, інтонацію в корейській мові можна описати як монотонна.

Розглянемо це на прикладах:

У кінці розповідного речення тон повільно падає 누나가 왔어요;

В українській мові теж, але набагато різкіше – *сестра прийшла*;

У кінці питального речення інтонація піднімається вгору. Цікаво, що в корейській, як і в українській можна змінити відтінок запитання, змістивши смисловий наголос.

누나가 왔어요? – *сестра прийшла?* – наголос на тому, хто саме прийшов.

누나가 왔어요? – *сестра прийшла?* – наголос на тому, що сестра саме прийшла.

누나가 언제 왔어요? – *коли прийшла сестра?* – наголос на тому, коли саме сестра прийшла.

Проте варто зазначити, що попри цю спільну рису інтонація в українській мові все ж має властивість виражати більш яскравий спектр емоцій. Як наприклад, питання *сестра прийшла?* Залежно від того, як воно інтонаційно оформлено може виражати як радість і розпач, так і невдоволення або навіть докір.

Також розглянемо наказові речення:

가자! – *ходімо!* 가라! – *йди!* Інтонація тримається відносно рівно, але звучить вище ніж розповідна інтонація.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

Підсумуємо, що саме було розглянуто у розділі 2.

По-перше, детально проаналізовано структуру корейського речення. Виявлено типовий порядок слів S-O-V. Описано інші можливі шаблони речень на прикладах. Виявлено, що так як в українській мові порядок слів є відносно вільним, дослівний переклад речень з корейської не можна вважати коректним. Наприклад, *엄마가 사과를 샀어요* – *мати купила яблука* (*мати яблука купила*). *얼른 장마가 끝났으면 좋겠어요.* – *було б добре, якби сезон дощів скоріше закінчився* (*скоріше сезон дощів якби закінчився було б добре*). Ці приклади показують, що граMATика за допомогою якої виражений основний сенс речення, поєднана з дієсловом і стоїть у кінці. А тому не можливо перекласти правильно речення не дослухавши його до кінця.

По-друге, окрім порядку слів у реченні було описано та підтверджено прикладами такі особливості корейського речення як: порядок слів у питальному і розповідному реченнях збігається *언니가 고향에 아침 안 도착했어요. 언니가 고향에 아침 안 도착했어요?*; часто відбувається опущення підмета, додатка та інших членів речення: замість я їм яблуко – *저는 사과를 사요*, корейці скоріше скажуть “*사과를 사요*” без підмета “я”.

По-третє, було досліджено принципи актуального членування речень в корейській мові. Виявлено, що зазвичай у корейському реченні на першому місці виступає рема, потім тема, при перекладі ж українською частіше спостерігається тема на першому місці. Наприклад, “*인간의 생사에 관여하지 않는게 내 원칙이라*” – *мій принцип полягає в тому, щоб не втручатися в життя і смерть людини*. В оригіналі рема (*인간의 생사에 관여하지 않는게*), а потім тема (*내 원칙이라*). В перекладі: тема (*мій принцип полягає в тому*), рема (*щоб не втручатися в життя і смерть людини*).

Також в останньому пункті описано ще один засіб актуального членування речення – фразовий наголос (інтонація) і зазначено основні відмінні та спільні риси його розташування. Виявлено, що порівняно з українською мовою, в корейській фразовий наголос рухається більш помірно, за рахунок чого і складається враження про корейську, як про мову з монотонною інтонацією.

Отже, аналіз структури корейського речення і порівняння з українським є важливим для розуміння носіїв, та спілкування, а також вкрай необхідний для коректного перекладу.

ВИСНОВКИ

Джерелом пізнавальної діяльності людини завжди є мова. Вона також є засобом здійснення розуміння та інтерпретації дійсності. Мова служить засобом формування, вираження й повідомлення думки. І ці її властивості виражаються в реченні, яке і є основною одиницею синтаксису. Тільки за допомогою речення безпосередньо здійснюється спілкуванням людей.

На сучасному етапі мова складається з трьох основних критеріїв: семантичного, морфологічного і синтаксичного. На синтаксичному рівні — розташована система механізмів мови, яка забезпечує творення мовленнєвих одиниць. У свідомості кожного мовця зберігається невелика кількість абстрактних моделей, за якими будується необмежена кількість конкретних мовленнєвих утворень — інтонаційно оформлених висловлень. На синтаксичному рівні мови встановлюються структурні зв'язки між словами, такі як підмет-присудок, підрядні та сурядні речення, а також порядок слів у реченні. Синтаксичний рівень мови визначає, як слова повинні бути розташовані в реченні, щоб передати точне значення. Цей рівень мови також допомагає зрозуміти логіку та зв'язки між ідеями, висловленими в реченні. Він дозволяє утворювати складні речення, які можуть містити різні типи залежності між словами.

Синтаксичний рівень є дуже важливим у комунікативному аспекті. Правильне використання синтаксичних правил допомагає підвищити якість мовлення, зробити його більш точним та зрозумілим для оточуючих. Дуже важливим є те, що невірне розташування слів може призвести до зміни змісту речення та спотворити його сенс. Тому вивчення синтаксису є важливою складовою ефективної мовної комунікації.

У першому розділі було детально розглянуто речення, як предмет вивчення синтаксису. Описано декілька визначень речення задля об'ємного розуміння терміну. Визначено, що речення є синтаксичною одиницею- конструкцією, мовним знаком, що позначає ситуацію чи декілька взаємопов'язаних ситуацій. У реченні мовець виражає свої думки, почуття і волевиявлення. Багато лінгвістів вважає основними ознаками

речення предикативність, граматичну організованість, інтонаційну оформленість та смислову завершеність.

Основна функція речення – повідомлення інформації, тобто комунікативна функція. Комунікативні особливості речення виявляються в тексті. А сам комунікативний аспект тісно пов'язаний з актуальним членуванням речень, це було розглянуто у другому підрозділі. Актуальне членування речення - це процес поділу речення на логічні складові, які відображають структуру та зміст мовлення. Це важливо для того, щоб донести свої думки та ідеї до співрозмовника чітко та зрозуміло. Актуальне членування речення допомагає уникнути двозначності та непорозумінь, які можуть виникнути, якщо речення буде записане у вигляді недостатньо структурованого блоку тексту. Це дозволяє зберегти логічну послідовність думок, підкреслити головну думку речення та забезпечити легке сприйняття інформації співрозмовником. Крім того, актуальне членування речення допомагає уникнути повторів та забезпечити більш ефективне використання мови, дозволяє відокремлювати головну думку від підрядних і побічних думок, що дозволяє дотримуватися лаконічності та точності мовлення.

Отже, актуальне членування речення є важливим засобом забезпечення ясності та логічності мовлення, що допомагає уникнути непорозумінь та покращити ефективність комунікації. Засобами актуального членування речень є тема – вихідна інформація і рема – нова, раніше невідома інформація. Отже, речення не може бути без реми, так як вона становить його комунікативний центр. Також були описані такі засоби актуального членування речень, як інтонація та порядок слів у реченні. Як вже було зазначено, інтонаційна оформленість і порядок слів у реченні відіграють чи не найбільшу роль з погляду комунікативного аспекту. Адже під час мовлення людина постійно виражає емоції, тому при дослідженні мови інтонація потребує уваги, також не можна недооцінювати порядок слів у реченні. Так, невірне розташування слів може призвести до повної зміни змісту речення та викривлення його сенсу.

У третьому підрозділі було розглянуто структуру корейського речення. Порядок слів притаманний корейській мові та місце фразового наголосу. Було описано такі особливості як можлива відсутність підмета у реченні і чіткий порядок слів (S-O-V).

Так як саме на синтаксичному рівні відбувається побудова мовленнєвих конструкцій, за допомогою яких ми комунікуємо, вивчення і детальний розгляд і порівняння актуального членування речень в українській та корейській мовах необхідне для кращого розуміння носіїв та здійснення комунікації на високому рівні.

У другому розділі. Детально, на прикладах розкрито завдання дослідження.

По-перше, у першому детально проаналізовано структуру корейського речення. Виявлено типовий порядок слів S-O-V. Описано інші можливі шаблони речень на прикладах. Виявлено, що так як в українській мові порядок слів є відносно вільним, дослівний переклад речень з корейської не можна вважати коректним. Наприклад, *엄마가 사과를 샀어요* – *мати купила яблука(мати яблука купила)*. *얼른 장마가 끝났으면 좋겠어요.* – *було б добре, якби сезон дощів скоріше закінчився(скоріше сезон дощів якби закінчився було б добре)*. Ці приклади показують, що граматику за допомогою якої виражений основний сенс речення, поєднана з дієсловом і стоїть у кінці. А тому не можливо перекласти правильно речення не дослухавши його до кінця.

По-друге, окрім порядку слів у реченні було описано та підтверджено прикладами такі особливості корейського речення як: порядок слів у питальному і розповідному реченнях збігається *언니가 고향에 아직 안 도착했어요. 언니가 고향에 아직 안 도착했어요?*; часто відбувається опущення підмета, додатка та інших членів речення: замість я їм яблуко – *저는 사과를 사요*, корейці скоріше скажуть “*사과를 사요*” без підмета “*я*”. До того ж, питальні слова будуються ще одним способом – за допомогою використання питальних слів, таких як:

Хто – 누구; Що – 뭐; Коли – 언제; Де – 어디; Чому - 왜; Як -어떻게; Скільки-몇; Який -어느; Який вид -어떤; Що (вид)-무슨; Скільки/багато/довго-얼마나; Скільки-얼마.

По-третє, самі по собі члени речення не мають здатності впливати на комунікації, з комунікативним аспектом речення тісний зв'язок має актуальне членування речень.

Актуальне членування речення — поділ речення на дві частини: предмет повідомлення (тема) і те, що повідомляється про предмет (рема). Комунікативно вагомою є рема, яка повідомляє нове, наголошує на ньому. Предмет повідомлення, або тему, називають ще психологічним підметом, а рему — психологічним присудком. Актуальне членування речення залежить від порядку слів та інтонації.

Отже, у першому пункті другого підрозділу було досліджено принципи актуального членування речень в корейській мові. Виявлено, що зазвичай у корейському реченні на першому місці виступає рема, потім тема, при перекладі ж українською частіше спостерігається тема на першому місці. Наприклад, “인간의 생사에 관여하지 않는게 내 원칙이라” – *мій принцип полягає в тому, щоб не втручатися в життя і смерть людини*. В оригіналі рема (인간의 생사에 관여하지 않는게), а потім тема (내 원칙이라). В перекладі: тема (*мій принцип полягає в тому*), рема (*щоб не втручатися в життя і смерть людини*). Актуальне членування є важливим поняттям, оскільки допомагає розподіляти інформацію у реченні так, щоб вона була зрозумілою і природною для співрозмовників. Використання правильного членування також допомагає підсилити зміст та емоційну вагу речення. Загалом, інтонаційне оформлення важливо для виконання комунікативних цілей мовлення та передачі повної інформації, включаючи емоції та настрої. Інтонаційне оформлення має важливе значення в мовленні, оскільки передає не лише зміст, але й емоції, настрої та інші нюанси мовлення. Інтонація поєднує в собі зміну темпу, тону та висоти голосу в різних частинах фрази або речення. Вона надає різних емоційних відтінків, вказує на емпазу, питальний або окличний характер речення, а також слугує іншим комунікативним цілям.

Наприклад, як в корейській, так і в українській підвищена інтонація в кінці речення сигналізує про питальний характер речення, або ж про підвищення емоційного стану мовця. Зниження інтонації голосу може вказувати на кінець розмови,

заспокоєння або засмучення. Інтонація також може слугувати для підсилення емпізи, коли мовець прагне надати певним словам особливого значення.

Також в останньому пункті описано ще один засіб актуального членування речення – фразовий наголос (інтонація) і зазначено основні відмінні та спільні риси його розташування. В українській мові за звичайного темпу мовлення фразовий наголос знаходитиметься на останній словоформі. Проте виявлено, що порівняно з українською мовою, в корейській фразовий наголос рухається більш плавно, за рахунок чого і складається враження про корейську, як про мову з монотонною інтонацією.

Отже, аналіз структури корейського речення і порівняння з українським є важливим для розуміння носіїв, та спілкування, а також вкрай необхідний для коректного перекладу. Дослідження актуального членування речень потрібне для того, аби уникнути непорозумінь та забезпечити чітке та структурне донесення думок до співбесідника. В цілому – дослідження корейського синтаксису є невід'ємною складовою вивчення корейської мови.

АНОТАЦІЯ

주제: 한국어와 우크라이나어 구문 비교

목표는 한국어의 구문 수준, 즉 문장, 구조, 구성 규칙, 기능, 특히 의사 소통 측면뿐만 아니라 우크라이나어 문장과의 비교를 통해 작업하는 것입니다.

연구 주제는 한국어 문장과 우크라이나어 문장을 비교하는 것입니다.

이 논문에서는 언어의 구문 수준에서 연구를 수행합니다. 결국이 수준은 의사 소통을 담당하여 대화 상대가 서로를 이해하도록 돕습니다. 구문 학습은 효과적인 언어 의사 소통의 중요한 구성 요소입니다. 문법에서는 언어의 문법 구조에 대한 연구로서 구문이 주도적인 위치를 차지하고 있으며 구문 연구의 주제 중 하나가 문장이기 때문에이 연구의 이론적, 실용적 이점을 모두 무시할 수 없습니다. 매일 사회에서 우리는 서로 의사 소통하고 단어를 구문으로, 구문을 문장으로 연결하며 의심 할 여지없이 우리의 생각을 형성하고 표현하는 유일한 방법입니다.

구문 수준은 의사소통 측면에서 매우 중요합니다. 구문 규칙을 올바르게 사용하면 말의 질을 향상시키고 다른 사람들이 더 정확하고 이해하기 쉽게 만드는 데 도움이 됩니다. 단어의 잘못된 배열은 문장의 의미를 바꾸고 의미를 왜곡 할 수 있다는 것이 매우 중요합니다.

우리가 의사소통하는 언어 구조를 구축하는 것은 구문 수준이기 때문에 우크라이나어와 한국어의 실제 문장 구분을 연구하고 비교하는 것은 원어민을 더 잘 이해하고 높은 수준의 의사 소통을 위해 필요합니다.

첫 번째 장에서는 구문의 주체로서의 문장에 대해 자세히 살펴보았습니다. 문장에 대한 포괄적인 이해를 돕기 위해 문장에 대한 몇 가지 정의를 설명했습니다. 문장의 주요 기능은 정보를 전달하는 것, 즉 의사 소통 기능입니다. 문장의 의사 소통 기능은 텍스트에서 드러납니다. 그리고 의사 소통 측면은 문장의 실제 분할과 밀접한 관련이 있습니다.

두 번째 섹션에서는 한국어 문장의 구조를 자세히 분석합니다. 일반적인 S-O-V 어순이 드러납니다. 다른 가능한 문장 패턴은 예제를 사용하여 설명합니다. 우크라이나어의 어순은 비교적 자유롭기 때문에 한국어에서 문장을 문자 그대로 번역하는 것은 올바른 것으로 간주할 수 없다는 것을 알 수 있습니다.

키워드: 기능 문장론, 문장 구조, 한국어 구문, 문장 구조 비교, 한국어의 통사론적 강세.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Вихованець І.Р. (1993) *Граматика української мови. Синтаксис*. Київ: Либідь.
- Ганич, Д., Олійник, І. (1985) *Словник лінгвістичних термінів*. Вища школа.
- Демченко Н., Волкова І., Чала А. (2020) *Синтаксис української мови. Просте речення. Практикум для здобувачів вищої освіти першого бакалаврського рівня*. Харків.
- Дудик, П. С., Прокопчук, Л. В. (2010) *Синтаксис української мови*. Київ: Академія.
- Єрмоленко, С.Я., Бибик, С.Я., Тодор, О.Г. (2001) *УКРАЇНСЬКА МОВА. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів*. Київ:Либідь
- Карпенко Ю.О. (2006) *Вступ до мовознавства*. Київ: Академія.
- Кочерган М.П. (2001) *Вступ до мовознавства*. Київ: Академія.
- Кочерган М.П. (2010) *Загальне мовознавство*. Київ: Академія.
- Кучеренко І. К. (2003) *Теоретичні питання граматики української мови. Морфологія*. Вінниця : Поділля –2000. 464 с
- Мариненко,І.(2021)*Синтаксис української мови(з правилами пунктуації)*. Навчальний посібник. Київський Національний Університет імені Тараса Шевченка. Київ
- Загнітко А., Миронова Г. (2013) *Синтаксис української мови. Теоритично-прикладний аспект*. Masarykova univerzita Brno
- [Korean Sentence Structure: The Practical Guide to Basic Word Order Patterns | FluentU Korean](#)
- [Learn the Korean Sentence Structure with this Simple Guide \(90daykorean.com\)](#)
- Ramstedt G.J. (1939) *A Korean Grammar*. Soumalais-Ugrilainen seura.
- Yonsei Korean Institute. (2010). *Yonsei Korean Reading 3 (Korean Edition)*. Yonsei University Press.
- 네이버 사전 (NAVER dictionary). URL: <https://dict.naver.com/>